

Hundeposer – et mislykka miljøtiltak?

For noen år sia ble hundeeiere pålagt å ta med seg møkka som deres firbeinte venner produserte når de var ute på tur. Dermed kom hundeposene i bruk. Men hva skjedde? Istedenfor kabler og ruker fra bisken legger nå eierne igjen visittkorta sine – hundeposene – der de ferdes. Er løsningen å straffe dem for slike regelbrudd?

Vi ser dem overalt, disse svarte, grønne eller gjennomsiktige plastposene. Dessverre ligger de der de ikke skulle være: på veikanter, på parkeringsplasser, i skiløypa, langs skogstier. Er det ei ordning som ikke fungerer? Tror hundeeierne at ett eller annet "vesen" har som oppgave å samle inn posene, i likhet med søppelet fra husholdninga? Å ta med seg og kvitte seg med hundedritten på forsvarlig måte er hundeeierens plikt. Dette bekreftes fra kommunens reinholdsetat, som framholder at det ikke er aktuelt å utplassere drittsekker til å samle posene i.

Hygiene og estetikk

Den gangen påbudet om å ta med seg hundebæsjen kom, var det først og fremst et hygienisk tiltak. Avføring fra dyr og mennesker inneholder bakterier som kan forårsake sykdommer, noe som er spesielt alvorlig for mennesker. Leikeplasser og sandkasser burde derfor være forbudte områder for hunder – og andre kjæledyr. De fleste skjønner det, bortsett fra eierne av dyra. Spesielt tiltrekkende for turfolk er det heller ikke å ha dritten liggende på veier, stier, gater, friområder eller skiløyper, og slett ikke på kirkegårder og gravplasser. Derfor er påbudet om hundeposer absolutt på sin plass.

Problemer i skiløypene

Skiløypene våre fylles med hundedritt. De fleste hundeeiere er ansvarlige og fornuftige mennesker som følger reglene, mens noen rett og slett ikke bryr seg. Resultatet er at når snøen smelter, ligger det plastfiller og hundemøkk igjen i løypetraseene. På dyrket mark kommer dette i dyreføret, noe som er svært uheldig. Husdyr kan faktisk krepere av plastrester i føret.

Uansvarlige hundeeiere

Noen ser ut til å mene det er en menneskerett å ha hund, og at hundene har rett til å gjøre fra seg i det fri. Ingen kan forvente eller forlange at eierne til enhver tid skal kunne følge med hvor dette skjer, og følgelig kan det hende at ekskrementer blir liggende igjen, uten at dette er noe vesentlig problem. Et regnskyl, og så er det borte!

Konsekvenser

Det er tydelig at de som rammes av hundeposeproblematikken – både hundeeiere og de som sklir i møkka og snubler i plastposene – har forskjellige oppfatninger om hvordan påbudet fungerer.

Faktum er at vi har regler, men det er ikke lagt opp til noen form for håndheving av brudd på reglene. Dermed er det noen som driter i dem, og andre blir drittlei av å vasse i plastbelagte ekskrementer og møkk i fri flyt.

Er det på sin plass med bøtelegging for overtredelser av reglene? Burde det være prikkbelastning av skjødesløse eller late hundeeiere, slik at de etter ei viss mengde overtredelser ble fratatt retten til å ha hund?

per rødøy 4.6.13 10:09

Merknad [1]: Overskrift: Spørsmål

per rødøy 4.6.13 10:12

Merknad [2]: Innledning: Startinnlegg som forteller hva saken dreier seg om.

per rødøy 4.6.13 10:14

Merknad [3]: Hoveddel: Fakta

per rødøy 4.6.13 10:20

Merknad [4]: Hoveddel: Drøfting

per rødøy 4.6.13 10:15

Merknad [5]: Hoveddel: Autoritet

per rødøy 4.6.13 10:16

Merknad [6]: Hoveddel: Fornuft

per rødøy 4.6.13 10:16

Merknad [7]: Hoveddel: Flertallet

per rødøy 4.6.13 10:15

Merknad [8]: Hoveddel: Fornuft

per rødøy 4.6.13 10:21

Merknad [9]: Hoveddel: Fakta

per rødøy 4.6.13 10:17

Merknad [10]: Hoveddel: Følelser

per rødøy 4.6.13 10:19

Merknad [11]: Hoveddel: Fakta

per rødøy 4.6.13 10:18

Merknad [12]: Hoveddel: Mål og tiltak